

CLUB SUBSCRIPTORS LA VANGUARDIA

Avantatges exclusius

Porta sempre la teva targeta de Subscriptor
I si no la tens, sol·licita-la a www.subscriptorsdelavanguardia.com

2x1 TIBIDABO

• 2x1 en l'entrada durant el mes de juny al Parc d'atraccions Tibidabo, presentant el cupó 2X1

Imprimeix el cupó 2x1 des de www.subscriptorsdelavanguardia.com

www.tibidabo.cat

2x1 NITS BELLESGUARD

• 2x1 als concerts de les Nits Gaudí, del 25 de juny al 15 de setembre a la Torre Bellesguard de Barcelona

Blues - Jazz - Flamenc - Músiques del món

www.nitsgaudi.com

2x1 ILLA FANTASIA

• 2x1 en l'entrada durant el mes de juny a Illa Fantasia Parc Aquàtic de Vilassar de Dalt

www.illafantasia.com

15% Dte. PATAGONIA BEEF & WINE

• 15% de dte. a la carta, de dilluns a diumenge, sobre el total de la factura

www.patagoniabw.com

Més informació a www.subscriptorsdelavanguardia.com

@Club_Vanguardia

Una biografia recupera la figura de l'historiador del art que va reivindicar les pintures romàniques del Pirineu

Pijoan, redescobert

JOSEP MASSOT
Barcelona

Quan a cada casa de Barcelona encara hi havia un espai dedicat a biblioteca, un cels llibres més comuns era la *Summa Artis*, l'enciclopèdica història de l'art universal iniciada pel krausista Bartolomé Cossío i José Pijoan, com signava aleshores. Pijoan va ser el descobridor de les pintures murals del romànic al Pirineu, un dels fundadors de l'Institut d'Estudis Catalans i de la Biblioteca de Catalunya, un home pont entre la Institución Libre de Enseñanza de Giner de los Ríos i les institucions catalanes. Col·laborador de Prat de la Riba, director de la Escuela de España de Roma, promotor del muralista mexicà Orozco... Un llibre de Pol Pijoan i Pere Maragall, *La vida errant d'un català universal* (Galerada) reivindica la seva figura, avui poc coneguda, tal vegada per un tarannà temperamental que no l'ajudava a fer amics. "Pijoan no deixava un os tranquil als erudits, als historiadors i als arqueòlegs. ¡Magnífic Pijoan, el d'aquell temps! Amb les seves rebequeries, amb les seves facècies de criatura irreverent, però amb les flames del seu geni desvetllador i de la seva eficàcia creadora!", deia d'ell Josep Maria de Sagarra.

Pol Pijoan, cardiòleg, va investigar els aspectes inèdits del seu besoncle, i Pere Maragall, que volia continuar la biografia de Pijoan que el seu pare havia deixat inacabada als anys seixanta, ha ordenat el material. Segons el relat de Pere Maragall, Pijoan era un barceloní de Ciutat Vella, de Santa Caterina, que odiava el xaronisme, però alhora el portava molt endins. Destraler, "culpava Solidaritat Catalana d'haver afavorit un catalanisme exloent que provocava la reacció exterior. Ell era socialista i federalista, simpatitzant de l'URSS. No tolera-

Antoni Gaudí, Joan Maragall i Josep Pijoan, vistos per Opisso

va la mandra, la mediocritat, la curtedat de mires, era un gran impulsor d'idees ambicioses", diu Maragall.

Pijoan va marxar de Catalunya tal vegada per l'escàndol de la seva fuga amb Teresa Mestre, dona de l'industrial Jaume Baladia, amb qui tenia tres fills, i possible inspiradora de la Ben Plantada d'Ors. A més de l'escàndol, s'havia mort el seu amic Joan Maragall, els efectes de la Setmana Tràgica encara l'afectaven i s'havia enemistat greument amb Puig i Cadafalch. La parella, quan Pijoan deixa l'Escola de España de Roma, el 1913 marxa a Suïssa, on s'acosta al protestantisme, primer pas cap al Canadà i després als Estats Units.

Sempre segons el relat de Pere Maragall, quan arriba la República, Pijoan vol tornar a Barcelona, però no aconsegueix una missió a l'alçada de la seva ambició. Com tampoc se'n va sortir quan, de Nova York estant, va proposar a la Societat de les Nacions una revista científica mundial, per a la qual ja havia parlat amb Einstein i Marie Curie. Durant la guerra civil espanyola obté dels quaquers ajuda alimentària (cacau i llet en pols) per als dos bàndols. Teresa Mestre, deu anys més gran que ell, mor a Suïssa i ell es torna a casar i té una filla passats els setanta anys.

"S'ha reivindicat Gaziel i D'Ors, només falta Josep Pijoan", diu Pere Maragall. ●

CRÍTICA DE POP

No tan gran

Ariana Grande

Lloc i data: Palau Sant Jordi
(16/VI/2015)

RAMON SÚRIO

La jove actriu i cantant ha passat de Broadway i les *sitcom* a afegir-se a l'escamot de neodives amb aspiracions de menjar-se el món. Després de gravar dos àlbums s'ha embarcat en la seva primera gira internacional, *The honey-moon tour*. En un Sant Jordi al qual li va faltar bastant per omplir-se d'un públic en què abundaven nenes acompanyades de les seves

mares i adolescents, i en què el vip més notable que hi va haver va ser una Belén Esteban que va provocar un gran enrenou.

El més destacat de la cantant de Florida és la seva veu de soprano, capaç d'assolir quatre vuitenes, que li ha valgut comparacions amb Mariah Carey. Tot i això, l'ús i abús que fa dels tons aguts arriba a semblar una filigrana ornamental més d'acord amb la pirotècnia del xou que amb l'emoció autèntica. Si hi afegim un volum exagerat s'entendrà la necessitat de protegir els timpans.

El seu estil és una barreja de pop i R&B sintetitzat molt bé pel

tema inicial *Bang Bang*, que va gravar amb Jessie J. i Nicki Minaj. Secundada per la seva banda, amb secció de corda, i un nombre de cos de ball, les coreografies són el nucli d'un espectacle en què els efectes especials, com quan munta un núvol per cantar *Best mistake* o corona un llum d'aranya a *Right there*, semblen impostats. Tampoc no es talla a utilitzar cors pregravats i l'ús virtual de rapers.

Els guants sònics, que li permeten modificar la veu, no passen d'anècdota en un joc de contrastos que va de la ultramodernitat al xarop baladístic asseguda sobre un piano de cua blanc per interpretar *My everything*, en un espectacle desordenat que demostra que encara li falta per arribar a ser gran de debò. ●